

Ankenævnets sagsnr.: 2013-1306 - Mistet jakke i betalingsgarderobe.

Klager besøgte indklagedes virksomhed fredag den 22. november 2013. Klager indleverede sin jakke i indklagedes betalingsgarderobe og betalte i den forbindelse kr. 30,- for opbevaring af jakken. Klager fik udleveret et garderobemærkat med nummer 444D.

Klager fik desværre så meget at drikke den pågældende nat, at en ældre kammerat hjalp ham hjem. Desværre fik de ikke hentet den indleverede jakke i garderoben.

Efterfølgende havde klager kontakt med den ansvarlige hos indklagede, som oplyste, at klagers jakke var bortkommet.

Lørdag, den 30. november 2013 besøgte klager og klagers far indklagedes virksomhed for at se, om jakken var blevet fundet. De talte med den ansvarlige hos indklagede, der oplyste, at indklagede kun dækkede mistede jakker med op til kr. 500,-, hvilket også fremgik at et skilt ophængt ved garderoben. Indklagede henviste klager til at rette henvendelse til klagers forsikringsselskab.

Torsdag, den 5. september 2013 kontaktede klagers mor indklagede, efter at hun havde undersøgt reglerne, og oplyste indklagede om, at indklagede var forpligtet til at dække det fulde beløb for den bortkomne jakke. Indklagede forklarede klagers mor, at indklagede ifølge reglementet alene kunne/ville dække op til kr. 500,-. Indklagede henviste til, at klager skulle kontakte eget forsikringsselskab.

Klagers mor oplyste i den forbindelse indklagede om, at forsikringsselskabet var blevet kontaktet, og at forsikringsselskabet ikke dækkede tyveri fra en betalt garderobeopbevaring.

Klager var desværre ikke i besiddelse af kvitteringen for købet af jakken. Jakken var af mærket "Hackett of London", og var købt under et ferieophold i Barcelona i sommeren 2013 til en pris af ca. 4.000,-. Klager havde via www.hackett.com undersøgt prisen på jakken, og en tilsvarende jakke ville ifølge klager koste mellem £ 400-500.

Klager afviste indklagedes insinuation om, at dokumentationen for klagers indlevering ikke skulle være ægte.

Klager fremsatte krav om erstatning for den bortkomne jakke.

Indklagede oplyste, at han havde haft en god dialog med klagers forældre, men indklagede kunne ikke genkende indholdet af referatet i den fremsatte klage.

Indklagede mente i dette tilfælde, at klager ikke havde overholdt indklagedes normale betingelser for brug af garderoben, da klager ikke havde afhentet jakken enten den samme dag, som indleveringen fandt sted, den næste dag eller den efterfølgende mandag.

Indklagede havde således tidligere oplevet, at nogle personer havde anvendt venners garderobenumre til at pålægge indklagede erstatningspligt.

Indklagede anførte, at indklagede på den baggrund, havde en stram politik på området, da indklagede skulle kunne huske, hvem der havde benyttet sig af garderoben i weekenden og eventuelt kunne gå tilbage og se overvågningsbilleder, da der tidligere var forekommet svindel med garderobenumre, der ikke var udleveret fra garderoben den pågældende aften.

Indklagede fremsendte gerne kopi af indklagedes betingelser vedr. brug af garderobe samt billeder af placering af skiltet om begrænset ansvar (kr. 500).

Indklagede anførte afslutningsvis, at indklagede henholdte sig til sine almindelige betingelser vedrørende brug af garderobe, og derfor alene kunne tilbyde klager en erstatning på kr. 500,-. Det fremgik også af dette skilt, at garderoben var på eget ansvar.

Indklagede var i øvrigt af den opfattelse, at der kunne sås tvivl om rigtigheden af dokumentationen for jakkens indlevering.

Indklagede anerkendte ikke et større erstatningsansvar end de kr. 500,-, der fremgik af det skilt, som indklagede havde opsat ved garderoben.

Nævnet lagde efter det fremkomne til grund, at parterne var enige om, at klager mod betaling og udlevering af et garderobemærke indleverede sin jakke i indklagedes garderobe den 22. november 2013, og at klagers jakke var forsvundet, da klager efterfølgende ønskede at hente sin jakke hos indklagede mod forevisning af det udleverede garderobemærke.

Nævnet fandt det på den baggrund godtgjort, at klagers jakke var bortkommet, mens den var i indklagedes varetægt, i dennes bemandede betalingsgarderobe.

Indklagede havde derfor pligt til at erstatte klager jakkens værdi, som ifølge det af klager oplyste kunne opgøres til kr. 4.000.

Ankenævnet bemærkede, at et opslag i tilknytning til garderoben om, at virksomheden alene påtager sig et begrænset eller ingen ansvar for bortkomne garderobeeffekter, ikke kunne tillægges nogen betydning, hvor der var tale om en bemandede garderobe.